

Ainhoa Larrañaga

MONDRAGON UNIBERTSITATEKO IRAKASLEA

Inora ez garamatzen trena

ezkuntzan, osasungintzan eta oinarritzakoak diren beste hamaika zerbitzutan murrizketak egin ditu administrazio publikoak. Administrazioaren menpe ez dauden,

baina diru publikoa jasotzen duten beste hainbat herri-erakundetan ere iturria moztu du Jaurilaritzak (UEU, *Nabarra* aldizkaria...) herrigintzako hainbat proiektu kolokan jarritz. Krisi garaian ez dago zerbitzu publikoak ordaintzeko dirurik, ez eta herrigintzatik datozen proiektuei laguntzeko ere. Bestalde, eta krisiaren eraginez hau ere, makina bat bota dituzte ordaintzen jarraitu beharko duten euren etxetatik, hipotekari erantzun ezin diotelako. Baina gure inguruan, badira beste era bateko kanporatzeak ere, Abiadura Handiko Trena egiten tematu diren politikariek eragindakoak. Kanporatze hauetan ere, arduradunak, benetako agintariak, dirua mailagatzten duten banketxe eta botere ekonomikoa dutenak dira.

Bergaratik Angiozarrera datorren bailaran hasi dira zentzugabeko azpiegitura burutzeko lanak eta honek bertako hainbat baserri hustea ekarri du. Hauek ez zuten krediturik bankuekin, oso bestela, betidanik familiakoa zuten etxea husteratzen derrigortu zituzte, azpie-

JUDITH FERNANDEZ

gitura egiteko obren eraginez. Ikuskizun dago itzultzeko aukerarik izango duten eta lanak amaitutakoan etxeak bizitzeko gutxieneko baldintzak beteko dituen. Nola uler dezakegu, hainbat zerbitzu eta proiektutan murrizketak gertatzea, inora ez garamatzen trena egiten ari diren bitartean?

Azpiegituraren alde dagoenak ere baditu hamaika arrazoi, trena auzitan jartzeko.

Herritar guztiongan eragin du eta eragingo du krisiak: familian lana galtzeak dakar oinarritzako beharrak asetzeko ezintasuna (hipoteka, haurren eskola gastuak, jana, etxea...), egoera oso larria da.

Aurrean daukagunaz jabetzen garela esango nuke; aldamenean, lagunartean, senideren bat... Edo gu geu, egoera hauetakoren batean egon gintezke, eta hala ere, ez dago erreakziorik. Errealitateari ihes egin nahian edo, bestaldera begiratzen dugu. Zergak igota, administrazioaren kuxak beteko dira eta kanpoko enpresei lana emango diegu, gure diruarekin. Bitartean, herritarrok, garraio publikoa gehiago ordaindu beharko dugu, osasun-

gintzan, hezkuntzan, eguneroko erabiltzen ditugun azpiegiturretan, eguneroko beharretan atzera egingo dugu. ■

« Azpiegituraren alde dagoenak ere baditu hamaika arrazoi, trena auzitan jartzeko. Herritar guztiongan eragin du eta eragingo du krisiak »

TXANDAN

Juanra Mankuso

Agintarien independentzia hartu dut hizpide, alegia. Ez dakit zu, baina ni—azken bolada honetan bereziki— azken urte hauetan munduko agintarien adierazpenak entzun edo irakurtzen ditudanean, hotz eta harri gelditzen naiz. Harrituta, ez bere horretan zerbait berezia itxaron dezakedalako beraien ahoetatik edota idatzietatik, harrituta duintasun eskasa erakusten dutelako baizik. Duintasuna, egunetik egunera, galtzen joan direlako, azkenean beraien karikatura bihurtzeraino heltzen direlarik. Eta hau guztia gertatzen da, hiritarrak ikusle hutsak bihurtu garen honetan.

Agintariak

Jada ohituta gaude betekizun horretara. Eta nago, agintariak ere, betekizun horretara ohitu egin direla. Ez dutela asmatzen beren agintean, ez dutela erakusten beren buruaren jabe direla diru kontuak aztergai dutenean. Bestela, ulertezina da munduko ekonomien inguruan ematen ari diren mailarekin. Adibide batzuk aipatzearren: Rodriguez Zapaterok egin zuena Obama jaunaren deia inguruan. Edo berriki Espainiako ekonomia ministroaren adierazpenak: “Zergak igotzea onartu izan ez bagenu, beste batzuek behartuko gintuzten horretara”. ■

